

ספר הזוהר

ספר דצניעותא

דף היומי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ובו כלל את כל תורת הנסתה, וכידוע שהרשב"י ניצוץ
נשמת משה רבינו ע"ה, על כן חילקו בחמשה חלקים
בדגמת חמשה חומשי תורה.

מחלק ללמוד שבועי - דף ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מכיון שהוא בולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו ללמוד את כל
הזוהר הקדוש. ובה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שגנו מידותיי
- למדו תורתי (גיתין סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי",

בעיה"ק בית שמש תובב"א, כ"ד ניסן תשע"א לפ"ק

לכבוד יומא דהלולא של יהושע בן נון זיע"א,

מיוחד ללימוד כל ספרא דצניעותא בקבר יהושע, כמובא

בספר הקדמון "חוסא דצדיקיא": "תלמידי החכמים מירושלים
תובב"א הולכין אחר הפסח עם עולי הרגלים לקבר יהושע בן נון
ולומדים על קבר יהושע בן נון את ספר הזוהר שניים ימים"

קול דודי הגה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לגבי או לעפר האילים הגה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן התרבים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(משיר השירים ס' ב, ה-ו)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות.
וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')

ובוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן?
 שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקבילו אור רוחני וראו מה שלמעלה ויכו לחכמה עליונה.
 ועל זה נקראו דוד דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
רואים מהוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת וחי (מט"א), כתב:

שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתנסקו ישראל בינה של תורה,
 וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יו"ג נגמטריה "סוד").

על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:

א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)).
יילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
ובכן יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.

ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
יכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.

ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
[7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
טל: 0548-436784

מבוא

איתא בכתבי האריז"ל, היות רבי שמעון בר יוחאי ניצויץ משה רבינו עליו השלום, על כן עשה "ספרא דצניעותא" שבו חמשה פרקים כנגד חמשה חומשי תורה, והיות שהתורה הקדושה יש בה נגלה ונסתר, על כן עשה גם הוא חמשה פרקים לספרא דצניעותא שהוא נחשב לנסתר הנסותרות, והגם שהזהר הקדוש גם הנגלה הוא נסתר, עם כל זה יש נסתר הנסותרים וסוד הסודות.

ודע דחמשה פרקים אלו כוללים כמעט כל הזוהר ותקוני הזוהר וכל קשרי גדרי האצילות, ותיקון גדול הוא ללמוד בכל יום פרק אחד מספרא דצניעותא, וכבר גילו לנו כל הצדיקים ובראשם מרן האר"י החי שלשון הזוהר הוא מסגל מאד לטהרת הנשמה, "ורק הקב"ה יודע שעסק הלימוד הזה הוא ראש לכל התיקונים" (לשון הרמס"ל - דרך עץ החיים), ועל אחת כמה וכמה חמשה פרקים אלו, אשר ממש כל תבה לא יערכנה זהב וכלי פז. (כלשון תלמיד האריז"ל המפרש את הספרא דצניעותא). וכתב בספר נתיב מצוותיך (נתיב היחוד שער ב' אות ג), וזה לשונו: ודע שכל ספר הזוהר וחיוב למודו וחיוב לימוד של כתבי מרן האר"י הכל מצות עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל א' אות י') כתב "בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה "מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, "טעמו וראו כי טוב ה", בכל אלא יתמתקו הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר, בלב רחב ושמה, ובזה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקלפות, עכ"ל. ובספר סור מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב: ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שמו, עכ"ל.

וּבִתְפִאֲרַת שְׁלֹמֹה (ל"ג בעומר) כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מְבוֹאֵר בְּסִפְרִים
הֶרְמֵז בְּזֶה, (דְּבָרִים פָּרָק לֹא כֹא) "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זְרַעֲוִי" סוֹפֵי תְבוּת יוֹחֵאי, מֵאֲשֶׁר כִּי הוּא הִיָּה מְשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה רַעֲיָא מֵהִימָנָא וְזִכּוּתוֹ עוֹמֵד לָנוּ, לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְכָל
הַבָּאִים לְטָהַר, אֲשֶׁר בְּשֵׁם חֲסִיד יִקְרָא, לְזַכֵּךְ נִשְׁמָתוֹ עַל יְדֵי לִימוּד
הַזֹּהַר"ק, וּמְבֹאֵר בְּזוֹהַר"ק (בְּמִדְבָּר קכ"ד): בְּזִכּוּת סִפְרָא דָא יִפְקוּן מִן
גְּלוּתָא, וְזֶה הֶרְמֵז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת בְּפִסּוּק (שְׁמוֹאֵל א פָּרָק ב' ט') "וְרִגְלֵי
חֲסִידָיו לִשְׁמֹרֵא" גִּימְטְרִיָּה "זוהר" כִּי הוּא הַשְּׁמִירָה הַמְעֲלָה בְּכָל
הָעֲנִינִים לְזַכֵּךְ נִשְׁמָתָם וְזִכּוּתוֹ עוֹדְנוּ עוֹמֵד עִמָּנוּ תָּמִיד בְּבַחֲיַנַּת
צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, עַכ"ל.

וּבְסִפְר בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר כָּתַב, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאי קְרָאוּהוּ "בּוֹצִינָא
קְדִישָׁא", כִּי עַל יְדוֹ נִתְגַּלּוּ בְּאַתְגְּלִיא סוּדוֹת הַתּוֹרָה, הוּא
סוּד הָאוֹר כִּי הָאוֹר הִגְנוּז בַּתּוֹרָה, עַל כֵּן נִקְרָא סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ זֶה,
אוֹר הַמְּבַהֵיק מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ אוֹר הַטּוֹב הִגְנוּז בַּתּוֹרָה,
עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וְעוֹד כָּתְבוּ הַמְּפָרְשִׁים זי"ע (יפה שעה, הדרת מלך, זהר חי): דִּהְנֵה סִפְרָא
זֶה חֲבֵרוֹ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֵאי בְּחַמְשָׁה פָּרָקִים בְּסוּד עוֹלָם
הַתְּקוּן, כְּנֶגֶד הַחֲמִשָּׁה פְּרָצוּפֵי הָאֲצִילוֹת, וְסִדְרָם מְבַרְיִיתוֹת שְׁהִיוּ
מְקַבְּלוֹת לְתִנָּאִים מֵהַר סִינַי מִיְּמֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
וּבְאֵלוֹ הַחֲמִשָּׁה פָּרָקִים כָּלֵל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֵאי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
אֲמֵן רוּב חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְהֵם מַעוּט הַמַּחְזִיק אֶת הַמְּרַבָּה, לְשׁוֹן
קֶצֶר בְּחֲכָמָה נִפְלְאָה וּמְפִאֲרַת, וְכָל מֵאֲמָר סוּבֵל כְּמָה פְּרוּשִׁים,
וְנִקְרָא סִפְרָא דְצִנִּיעוּתָא מְשׁוּם שְׁנֵאמַר (משלי יא ב) "וְאֵת צְנוּעִים
חֲכָמָה", שְׁאִין לְגַלוֹת הַחֲכָמָה אֶלָּא לְמִי שֶׁהוּא צְנוּעַ בְּמַעֲשָׁיו, עַד
כָּאן לְשׁוֹנוֹ. - וַיֵּשׁ לְפָרֵשׁ צְנוּעִים - לְחֻלְק הַמִּילָה - "עֲנֵנוּ צָמִי",

א. וְהַמְּשָׁךְ הַפְּסוּק אֹמֵר: "וּרְשָׁעִים בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ" לְרֵמֵז שְׁמִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה
לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֵין לוֹ אֶת הָאוֹר שֶׁל הַזֹּהַר וְהַפְּסוּק קוֹרָא אוֹתוֹ רְשָׁע
הַיּוֹשֵׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְדוֹמֵם וְאִינוֹ לּוֹמֵד, עַכ"ל סִפְר בְּדֵי עַרְבוּת.

שמי שהוא ענו וצמא לדבר ה' ורוצה לדעת סודות תורתו הוא ראוי וצריך ללמוד הסודות וכל הפרד"ס – ולכל זה בודאי יזכה על ידי שיהגה בלמוד הזהר הקדוש.

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו ילמד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" ברא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, וישב בגוון, עכל"ק.

מי לה' אלי!!!

ובני ישראל עשו כדבר משה - ולתת עליכם היום ברכה.

משה רבינו צועק ומכריז; עתה בארץ הגלות צריך רופא חכם, ומיהו הרופא החכם? "הרשב"י זי"ע", ומצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד זהר הקדוש דיוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברנך הוא עד שיגאלנו (זהר פנחס ריט).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בבת נח (תיק"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים. (תיק"ז, פגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א-א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלה שנה, בצער: מאה אלה שנה. בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אלה שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורח"צ, אבדר"נ). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השדר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (ר"א אזולאי, פר"א). דע שמי שנשמרתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתיא). מי יתן והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובודאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח. (סגלת ישראל מ' ז'). המשיח פשיבוא יאמר על כל הזוכים ללמוד זהר הקדוש: "בזכותך הגעתי, לה יש חלק בגאולת העם!". ישלם ה' פעלך ויתיה משכרתך שלמה מעם ה' אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו (רות ב' י"ב).

ספר הזוהר הקדוש המהולק

מונוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המהולק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מהולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרוב יופיע בעז"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת"ם: 052-6077914/054-9531936
מבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150734/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפון: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תנ"ה: 09-8323442

"הרצים יצאו דחופים"

כל הפעילים ומפעילים למען קירוב הגאולה יזכו
שמשווח ויאה באצבעו לכיוון ויאמר:
"במותכם האעתי" ☞

שליחו מנהג הרועים לקטת את הסט ולדאוג לחלקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבדו נוסח מודרש בערים. בשמנות,
במשפחות, בישיבות, במסיבי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מונעים להתקשר: 0548-436784

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

סמ הזוהר הקדוש המהולק- לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המסח/ המדרש- בשבת, ובכל זמן.

כל כרך מהולק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוהר"ק
יחדיו באיש אהר.

הַקְדָּמָה

יְהוּדִים ה'תְּקַבְּצוּ וְלַמָּדוּ ה'זֶהר הַקְּדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְכָל מְרַפֵּא
 וְלַפֶּעַל יְשׁוּעוֹת וְלַקְּבֵלַת הַתְּפִלוֹת, וְכַדְבְּרֵי הַקְּדוֹשׁ
 הַצַּדִּיק הַמְּלוּכָ"ן רַבִּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן בְּסִפְרוֹ
 "בְּגַדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח (עֲמוּד קי"ב עַל הַפְּסוּק "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'
 דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נַחֲזֵר לְעֵנִין רֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשׁ לְהַשְׁלִים
 הַמְּזֻמּוֹר עַל הַדֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשְׁתִּי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי וְלִי
 יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתַבְּנוּ דְכָפְשׁוּשֵׁב הָאָדָם תְּמִיד שֶׁהַשְׂכִּינָה בֵּין עֵינָיו
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "שׁוֹיֵתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד", הַקֶּבֶ"ה מְדִיחַ מְעַלְיו כָּל
 הַמְּקַטְרָגִים וְהַמְּשַׁטְיָנִים וּמְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, וּבְכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵא לוֹ
 הוּא עוֹנֵהוּ. וְעַל זֶה יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת כִּי לֹא שִׁיף הַדְּבָר הַזֶּה כִּי אִם
 בְּיֻדְעֵי סוּדוֹת ה' לַעֲשׂוֹת יְחוּדִים לְמַעַלְהָ וְכְמוֹ שֶׁאֱמַר נְמִי דְּוֹד
 הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּקָאֵת", וְהָאֵמֶת הוּא, שִׁיּוּדַע סוּדוֹת ה' לַעֲשׂוֹת יְחוּדִים בְּמִרְכָּבָה
 הָעֲלִיוֹנָה, וְאִם אֵינוּ יוֹדַע, דְּבָר פֶּשׁוּט הוּא דֶּהֲחִיצוֹנִים דּוֹחִים
 תְּפִלָּתוֹ לְחוּץ, וְאִם כֵּן, הֵיכִי אֱמַרִּינּוּ עַכְשָׁו דְכַשְׁיָהּ הָאָדָם מְשׁוּה
 ה' נִגַּד עֵינָיו עֲנָהוּ ה' בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵא, וּמְדַחָה מְעַלְיו כָּל
 הַמְּשַׁטְיָנִים, וְלִזְהָ בָּא דְּוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְהַשְׁמִיעֵנוּ דֶּהֲקֶבֶ"ה
 בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת, וְכַשְׁרוּאָה שֶׁהָאָדָם פּוֹנֵתוֹ לַעֲבוּד אוֹתוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם,
 וְדוּאֵג לְדַעַת סוּדוֹ וְיְחוּדָיו כְּדֵי לַעֲבוּדוֹ כְּרָאוּי, וְעַדִּין לֹא הִשְׁגִּיחַ
 יְדִיעַתוֹ, כְּגוֹן זֶה הַקֶּבֶ"ה מְחַזֵּק בְּיָדוֹ וּמַגֵּן עָלָיו מִן הַחִיצוֹנִים,
 וְנוֹתֵן בְּלִבּוֹ חֲכָמָה וּבִינָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְיְחוּדָהּ, וְזֶה שֶׁאֱמַר
 הַכְּתוּב כֹּאן "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הַפְּתִי יוֹדַע הוּא שָׂאִין לוֹ דַעַת,
 וְלִגְבֵי יְחוּד ה' כָּל זְמַן שָׂאִין הָאָדָם יוֹדַע הַסּוּדוֹת כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 יְחוּדִים עַדִּין פְּתִי הוּא, וְיֵשׁ עָלָיו קְטְרוּג מִן הַחִיצוֹנִים, אֲמָנָם
 כְּשְׁרוּאָה הַקֶּבֶ"ה שֶׁהָאָדָם נִתֵּן דַעַתוֹ וְלִבּוֹ לְחַקוֹר וּלְהַבִּין סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה כְּדֵי לַעֲבוּד ה' בְּשְׁלָמוֹת, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנִּתֵּן דַעַתוֹ הַקֶּבֶ"ה

שומרו ומגן עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו, כמו שנאמר לדניאל (דניאל פרק י"ב) "ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלקיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך", הרי מבאר דכשנתן לבו להבין ולהתענות נשמעו דבריו, ולזה אמר עכשו "שומר פתאים ה'", הם שעדין לא הבינו בסודות התורה וביחודים, אבל נתנו דעתם להבין, מאותה שעה שנתנו דעתם שומרם ה' ומגן עליהם ומחזיק בידם עד שיבינו. ואומר דוד עליו השלום, וגם אני ד'לותי ולי יהושיע", דהיינו עכשו אני דל מידיעת הסודות פראוי, ואני מתפלל ומתחנן לפניו יתברך שיושיעני מן הדלות הזה, ויאיר עיני בסודות תורתו כדי לעשות רצונו פרצונו. והנה ד'לותי ולי יהושיע ראשי תבות יו"ד, ויו"ד היא בחכמה שהוא אבא, ומשם הוא עקר סודות התורה, ורמז הדבר הזה פאן, להודיע שעל ענין זה הוא מבקש שיתגלו לו סודות התורה. עוד, יהושיע אותיות יהו"י ש"ע, משום דהזוכה לסודות התורה באמתות פראוי, זוכה להארת ש"ע נהורין. ואמר כשאזכה לסודות התורה פראוי ולש"ע נהורין, אז באותה שעה אומר לנפשי "שובי נפשי למנוחיכי כי ה' גמל עליכי", עד כאן לשונו.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב גמור הוא ללמד ולדעת סודות התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו בודאי על ידי שבתחלה ילמד פסדר זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער בלבו אש אהבת ה', וחשקת למוד התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי החכמה העליונה, וכמו שסדר מרן הבן איש חי למוד בסעודת ליל הסדר על פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים חלק א' סימן נ"ד) שכח אכילת המצה היא לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה] עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא לרפואה, רפואה גופנית ורפואה נפשית, וכל האוכל מצת מצוה זוכה להארת החכמה העליונה ולדעת ולהבין את סודות התורה

שְׁזָה הָעֶקֶר לְדַעַת וּלְהַבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ
הַקְּדוּשׁ: חָגַא דְּפִסְחָא דְּרוּעָא יְמִינָא כְּמָה חָבִיב אֲנִי וְיִקִּיר ... הָאִי
לְחָמָא אִיקְרִי מְצָה בְּגִין דְּקָא מְשַׁדְּדַת וּמְבַרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן
דְּעֵבִידָא בְּהוּ קִטְטָה... בְּדָ אַכְלִין יִשְׂרָאֵל מְכֻלָּא דְּאִסּוּתָא, בְּדָ
אַכְלִין מְצָה דְּאִהִי אִסּוּתָא לְמִיעֵל וּלְמַנְדַּע בְּרָזָא דְּמַהֲמֻנָתָא, דָּא
אִיהוּ נְהָמָא דְּאִחְכִּימוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל חֲכֻמָּתָא עֵילָאָה דְּאוּרִייתָא וְעֵלוּ
בְּאַרְחָהָא. (ע"ג ש"ס בא"ר). וְכֵן הוּא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשַׁת תְּצֻוֶה (ד' קפג
ע"ב), שְׁכַתְּבִי שְׁשָׁנִי לְחַמִּים אַכְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיצְאוּ מִמִּצְרַיִם, א, מְצָה,
ב, מֶן, וּבְשָׁנֵיהֶם סְגוּלָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאָמַר הַרְשָׁבִי
בְּמַכִּילָתָא "לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן" (הוּבָא בְּרִש"י דְּבְרֵי הַיְמִיִּים
ב, לא, ד), וּבְזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשַׁת בְּשַׁלַּח (ד' סב ע"ב) כְּתַב:

ב. כתב ב"מגלה עמוקות", שהמן הוא כנגד הלוחות כי לא ניתנה תורה
אלא לאוכלי המן, ולכן נזכר כ"ח פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות
שנזכרו בתורה, יד פעמים בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפרשת עקב,
עכ"ל (עיי"ש אופן ק"ע). – ואפשר לרמז בזה, דהמן נותן כוח לקבל את
סודות התורה וכן הלומד סודות התורה, בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליא
של מעלה, ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'", ויש בנותן טעם
כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי הזוה"ק: (במדבר פרק
יד פסוקים יז-כא) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר. ה' אֶרְךָ
אַפִּים וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵוֹן וְפָשַׁע וְנָקָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵוֹן אָבוֹת עַל בְּנֵי־
עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים. סֶלַח נָא לְעֹוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר
נִשְׂאֲתָה לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ. וַיֹּאמֶר ה' סֶלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ. וְאוֹלָם חֵי
אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאֶרֶץ. שְׁלוֹמֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ מְרַבִּים הַרְחִימִים
וְהַחֲסִידִים מִי"ג מִדוֹת הַרְחִימִים וּמַעוֹרְרִים אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְתַשׁוּבָה וְאִז
זוֹכִים ל"וַיֹּאמֶר ה' סֶלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ", וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְלֵא הָאֶרֶץ דַּעַת אֶת ה'
כִּמִּים לִים מְכֻסִּים "וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאֶרֶץ" וְתַבְטֵל מַלְכוּת
הַרְשָׁעָה וְעַרְב רַב כֵּת דְּלִיה מִן הָאֶרֶץ, [כַּמְבֹּאֵר בְּמַהֲרַח"ו הַקְּדַמַּת עַץ
חִיִּים], וְאִז יִבּוֹא מִשִּׁיחַ בְּרַחֲמִים וְחֲסִידִים, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חוֹז"ל, (סְנֵהדְרִין ד'ף
צ"ח א') אָמַר רַבִּי אֶלְכַסְנַדְרִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי... כְּתִיב וְאִרוּ עִמִּי עֲנִנֵי שְׁמִיא
כִּבְרָא אֲנִשׁ אֲתָה... זְכוּ עִמִּי עֲנִנֵי שְׁמִיא.

בההיא שעתא נטף טלא קדישא... ומההוא טלא דנהורא עילא קדישא הוה נגיד נחית מנא לתתא... וההוא מנא הוה סליק ריחין דכל בוסמין דגינתא דעדן... ומברך למלכא קדישא עילא, וכדין מתברך במעוי, והוה מסתפל וידע לעילא ואסתכי בחכמה עילא, ועל דא איקרון דור דעה, ואלין הוו בני מהמנותא ולהון אתיהבת אורייתא לאסתכלא בה ולמנדע ארחהא. עד כאן לשונו הקדוש, (עין שם בארץ). ומבאר שפאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה העליונה ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה, ולהם נתנה תורה להסתפל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. ומוכח מדברי הזוה"ק שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה.

האור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט, יא) כתב שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, שצריך שיתעסקו ישראל ביניה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "יניה של תורה" (גם יין גימטריה סוד).

וידיע המעשה עם החכם באשי של בכל "הרב הלל" זיע"א (הסבא של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול, אף לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן אליהו בעל "פרם שלמה" על העץ חיים (אביו של הראשון לציון המקבל הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל) דע לך אם לא תלמד חכמת הקבלה תצטרך לחזר בגלגול, וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא יעזר לך כל תורתך, ותצטרך לחזר בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והאריך ימים למעלה ממאה שנים ונעשה חכם גדול בקבלה. ובאמת כבר כתב זאת החכם הצדיק המקבל

ג. חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד: החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים

הקדוש רבי יהודה פתיה זכותו יגן עלינו אמן בבאורו על הפסוק (איוב פרק ל"ג, כ"ט) "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבריו", שמי שלא לומד את תורת הסוד מכרח לחזור בגלגול אפילו כמה וכמה פעמים ועוד הביא את הפסוק (ירמיה פרק כ"ב, י') אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו", כי מי שמת וכבר חוזר בגלגול עוד באמצע הלוייה שבוכים עליו, ולכן אומר אל תבכו למת כי הוא כבר חזר לעולם הזה, אלא בכו להולך זה שלמד תורת הסוד כי רק הוא זוכה לגן עדן העליון, עד כאן תכן דבריו.

גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בבגד כששכב על מיטת חליו, כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתיה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל" קיום לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים. (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: להשיב נפשו נפשו מני שחת לאור באור החיים, לומר לך שאם ירצה להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת הזוהר הקדוש.

ומכל זה רואים כמה חובה קדושה ללמד תורת הסוד, וכאשר לומד בגירסא אלו הסודות, מטהר את נפשו, ומזה יבא לו הבנה בכל חלקי התורה הקדושה, עד שגם יזכה ללמד בהבנה את תורת הסוד. ומכל מקום עצם הלמוד מזכך הוא, ובעולם הבא בודאי ילמדוהו את הפרושים העמקים.

על כן הגשנו לכם כאן את הקונטרס הזה, שיהא מצוי אצל כל אחד, וילמדו בכל עת, ובכך יהא לו חלק בנסתר הנסתרות שלמדנו הרשב"י ז"ע"א. ועוד דעד עתה נחפא למוד זה, ולא היה שגור בפי כל, ומשמאי קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ במהרה דידן, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גדולה לפרסמו ובכך נוטל שכר פנגד כולם, בדאייתא בספר חסידים, ובספר קב הישר דכל מצוה שאין לה דורשים כל המתעסק בה נוטל שכר פנגד כולם. [ועין בספרנו גדולת תתק"ס פרקים יט, כ, כא בענין מצות זכוי הרבים ושכרה].

״וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו בני שנו מדותי״, ופרש רש"י, למדו תורתי (גיטין סז, א), חובה קדושה עלינו לקיים רצון

ה. א. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה. (זוהר הקדוש, חלק א, כ:). ב. אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חבריו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב. (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א). ג. מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו'. (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד). ד. כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, - ומצוה

התנא האלקי הרשב" זיע"א, אשר עליו אמרו בזהר הקדוש (וצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגיניה (עכ"ל). וכתב המקבל האלקי רבי אברהם אזולאי זיע"א (בשם המקבל רבי אברהם גלאנטי זיע"א) וזה לשונו: אפילו עוד היום אחרי שנפטר רבי שמעון בר יוחאי מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא "אתעטר" – בא רבי שמעון מגן עדן מעטר כמלך בעטרותיו בראש ויושב בגןן, עד כאן לשונו.

וכפזה נצרך לדורנו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שישב בינינו, וימליץ טוב בעדינו ובזכות זה נגאל במהרה ברחמים. וכתב רבנו יוסף חיים זיע"א בספרו חיים והשלום על התהלים (ע"ד, י"ג) זה לשונו: "שברת ראשי תנינים על המים", נראה לי בס"ד על פי מה שכתבו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות ג): לעתיד ישבר נון דנחש ודשטן ויהיה מ"י, ואז הוא אותיות משי"ח, וזהו "שברת ראשי תנינים" – לנון של נחש ושטן "על המים" - בזכות התורה שיש בה מי ים, עכ"ל. ובזכות תורת הזהר ששורשה מהבינה הנקראת מ"י נזכה לגאולה השלמה בביאת משיח צדקנו ברחמים, "ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", במהרה בימינו אמן כן יהיה רצון.

שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו'. (ספר חסידים אות ק"ה).
ו. כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת ראשי תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן שעל ידי התורה הנקראת "מ"י" ישבר את ראשם ומזה יצמח משיח בן דוד בב"א.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שפנרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדושתם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

(קבלה מהארז"ל)

לְשֵׁם יחוד קודשא בריהּ הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, לְחֵדָא שֵׁם יוד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם פל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת פל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, וראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טו-י).

(סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב פל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמון את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן פרט בקשתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקוהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף פרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

סְפָר הַזוּהַר
סְפָרָא דְצִנְיֵעוּתָא

פְּרָקָא קְדָמָא

תַּאנָא. סְפָרָא דְצִנְיֵעוּתָא, סְפָרָא, דְשָׁקִיל בְּמַתְקָלָא. (תַּאנָא) דְעַד דְלֵא הָוֵה מַתְקָלָא, לֹא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין אִפִּין בְּאִפִּין, וּמְלַכִּין קְדָמָאִין מִיתוּ, וְזִינְגִּהוּן לֹא אֲשַׁתְּכּוּ, וְאַרְעָא אֲתַבְּטְלַת. עַד דְרִישָׁא דְכִסּוּפָא דְכָל כְּסוּפִין, לְבוּשֵׁי דִיקָר אֲתַקִּין, וְאַחֲסִין.

הָאִי מַתְקָלָא תְּלִי בְּאַתֵּר דְלֵא הָוֵה, אֲתַקְלוּ בֵּיה אֵינּוּן דְלֵא אֲשַׁתְּכּוּ. מַתְקָלָא קָאִים בְּגוּפִיה. לֹא אֲתַאֲחֵד, וְלֹא אֲתַחֲזִי. בֵּיה סְלִיקוּ, וּבֵיה סְלִקִין דְלֵא הוּוּ, וְהוּוּ, וְיַחֲזִיין.

סְתָרָא גּוּ סְתָרָא, אֲתַתְּקוּן וְאַזְדַּמּוּן, בְּחַד גּוּלְגֻלְתָּא, מְלִיָּא טְלָא דְבְדוּלְחָא. קְרוּמָא דְאוּרָא אֲזַדְכָּד וְסְתִים, אֵינּוּן עֲמֹר נְקִי תְּלִין בְּשָׁקוּלָא. רַעָא דְרַעֲוִין אֲתַגְלִיא בְּצִלּוּתָא דְתַתָּאי. אֲשַׁגְחָא פְּקִיחָא דְלֵא נְאִים, וְנָטִיר תְּדִירָא. אֲשַׁגְחוּתָא דְתַתָּא בְּאֲשַׁגְחוּתָא דְנְהִירוּ דְעֻלְאָה. (דְּבִיח)

תְּרִין נֻקְבִין דְּפְרַדְשָׁקָא, דְאַתְעַר רֻחָא לְכָלָא.

בְּרַאשִׁית בְּרַא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ שִׁיתָא, בְּרַאשִׁית בְּרַא שִׁית עֲלֵייהוּ, פּוֹלְחוּ לְתַתָּא, וְתַלְיִין מִשְׁבַּעָה דְגוּלְגֻלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, וְהָאָרֶץ תִּגְיֵנָא לָאוּ בְּחוּשְׁבֹן וְהָא אֲתַמֵּר. וּמַהֲהִיא דְאַתְלִטְיֵיא נְפָקָא, דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יי'. הִיתָה תְּהוּ וְבָהוּ וְחֶשֶׁד עַל פְּנֵי תְהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. תְּלִיסֵר, תְּלִיין בְּתִלְסֵר יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא.

שיתא אלפי שניו, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עליהו, דאתתקוף בלחודוי. ואתחריב פלא בתריסר שעתו, דכתיב היתה תהו ובהו וגו'. תליסר יקים לון ברחמי, ומתחדשון בקדמיתא, וקמו (ס"י קמו) פל אינון שיתא. בגין דכתיב ברא, ולבתר פתיב היתה, דהא הות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחסד, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

גלופי דגליפין פחיוו דחניא אריה, ומתפשט לכאן ולכאן, ונבא ברישא. רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעבר וועים, נטיר וגניז. חד לאלף יומין זעירין אתגלייא, (ב"א אתמלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדבוי, אתבר רישיה במיין דימא רבא, דכתיב (תהלים עד) שפרת ראשי תנינים על המים. תרין הוו, חד אתחזרי, תנינים פתיב חסר. ראשי, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לג) פי הוא אמר ויהי, הוא בלחודוי. לבתר אתחזרו חד יהו"י יהו"י ו"י ו' בתראה שכינתא לתתא. כמה דה' שכינתא אשתכח ובהד מתקלא אתקלון. והחיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים את האור פי טוב. (ישעיה א) אמרו צדיק פי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמאה בלחודוי. וכלא לחד אתחזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא ברא ביו"ד ה"א, פתרין רחימין דמתחבקון.

שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל רברבן. לישן דא, סתים בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו לוי' ובשם ישראל יכנה (וכנה) ממש. זה יאמר לה' אני: אחתא. וכלא אתמר ביה"ו. פלא כלילן בלישן סתים לאימא. דהא אתפתחת ליה דנפיק מינה. אפא יתיב ברישא, אימא באמצעיתא, ומתבסיא מפאן ומפאן ווי למאן דגלי ערניתהון.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרַקיעַ הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְבַר בְּנוֹקְבָא. (ס"י
 שְׁלִימוֹ דְבַר וְנוֹקְבָא) דְּכַתִּיב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, נְהִיר יו"ד
 בְּתַרְוֵן, וְנְהִיר וּמְעַבֵּר לְנוֹקְבָא. אַתְּיָהֵד יו"ד בְּלַחֲדוּדֵי, (ויבחר ב) סָלִיק בְּדַרְגוּי
 לְעֵילָא לְעֵילָא. אַתְחַשְׁבָּא נּוֹקְבָא, וְאַתְנַהֲרֵת אִימָא וּמִתְפַּתְחָא (דף קע"ז ע"א)
 בְּתַרְעוּי. אַתָּא מִפְּתַחָא דְכָלִיל בְּשִׂית, וּמְכַסֵּיא פְתַחָהּ, וְאַחִיד לְתַתָּא
 לְהֵאֵי וּלְהֵאֵי, וְוִי לְמֵאן דְּגַלִּי פְתַחָהּ.

בְּרַקָּא תְנִינָא

דִּיקְנָא מְהֵימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא אֲדַבֵּר בְּגִין דְּהֵיא יְקִירוּתָא דְכָלָא מְאֲדִין
 נְפַקַת, בְּסַחְרָנְהָא דְבַסִּיטָא, סָלִיק וְנַחֲיַת חוּטָא חֲוֹרָא. בְּתַלְסַר
 מִתְפָּרֵשׁ.

בְּיִקְרָא דְּבִיקִירוּתָא הֵהִיא, כְּתִיב (ירמיה ב) לֹא עָבַר בְּהָ אִישׁ וְלֹא יֵשֵׁב
 אָדָם שָׁם. אָדָם לְבַר הוּא. אָדָם לָא כָלִיל הֵכָא. כָּל שְׂכַן אִישׁ.
 בְּתַלְסַר נְבִיעִין מְבוּעִין מִתְפָּרְשׁוּן, אַרְבַּע בְּלַחֲדוּדֵי אֶסְתְּמוּרוֹ. תַּשְׁעָה אֶשְׁקִיוֹן
 לְגוּפָא. (נ"א לְנַתָּא).

(תִּיקוּנָא קְדָמָא) מְקַמֵּי פְתַחָא דְאֲדִינוּ, שְׂאֵרֵי יְקִירוֹ לְאַתְתְּקוֹן.
 (תְּנִינָא) נַחֲיַת בְּשִׁפְרוֹ בְּרִישָׁא דְשַׁפְּוֹן. מְהֵיא

רִישָׁא לְהֵאֵי רִישָׁא קָאִים. (תְּלִיתָא) אַרְחָא דְנַפְיָא תַּחֲוֹת תְּרִין נוֹקְבִין
 דְּפִרְדִּשְׁקָא, לְאַעְבְּרָא חוּבָה, דְּכַתִּיב (משלי יט) וְתַפְאֲרָתוֹ עָבוּר עַל פְּשַׁע.
 (רְבִיעֵא) תַּחֲוֹת שַׁפְּוֹן אֶסְחַר שְׁעָרָא לְרִישָׁא אַחְרָא. (חֲמִישָׁא) אַרְחָא אַחְרָא
 נְפִיק תַּחֲוֹתוֹי. (שְׁתִּיתָא) חֲפִי תְקוּבָתָא דְבוּסְמָא, לְרִישָׁא דְלְעֵילָא. (שְׁבִיעֵא)
 תְּרִין תַּפְּוּחִין אַתְחַזוֹן לְאַנְהָרָא בּוּצִינִין. (תְּמִינָא) מְזֵלָא דְכָלָא, תְּלִינָא עַד
 לְבָא, בִּיהַ תְּלִינֵין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין. (תְּשִׁיעֵא) אִינּוֹן דְּתַלְיִין לָא נְפַקִּין דָּא מִן דָּא.
 (שְׁנִיעֵא) חֲפִינֵין זְעִירִין עַל גְּרוּנָא (סד סר) דְּיִקְרוּ. רְבַרְבִין, מִתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא

שלים. (תריסר) (וכד) שפון אתפגון מפל סטרין, זפאה למאן דנשיק מאינון נשיקין. (תליסר) ביהיא מזלא דכלא נגדין תליסר משיחין דאפרסמונא דביא. כלא ביהא מזלא שביה, וסתים.

בזמנא דמטא תשרי, ירחא שביעאה, משתכחי (רחא) אלין תריסר (ס"א תליסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר) תרעי דרחמי, ביהווא זמנא (ישעיה נח) דרשו יי' בהמצאו פתיב.

וילאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגו', (בראשית א) היינו דכתיב (ויקרא טז) ועניתם את נפשותיכם בתשעה להודש בערב. (בהאי זמנא) (דברים ג) אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך. יהו"ה שלים בסטרוי. והכא ברחישותא דא דארעא, לא שלים. יהי לא כתיב, קרינו יו"ד עלאה יו"ד תתאה, וייצר י' עלאה י' תתאה, (יהי) י' עלאה, י' תתאה. ה' בגווייהו. כללא דשלימו. שלים, ולא לכל סטר. אתעקר מהאי אתר שמא דא, ואשתיל באחרא, כתיב ויטע יי' אלהים. - ה' בין יו"ד ליו"ד דיה"י, נשכא דפרדשקא דעתיקא, לזעירא דאנפין בלא רוחא לא אתקיים. בה"א, אשתכלל ה"א עלאה ה"א תתאה, דכתיב (ירמיה א) אהה אדני אלהים.

בקייטבוי דקטפיו, (ציריא) ברוחא דמתקליו, יה"ו. י' עלאה דאתעטר בקטרא (ס"א בעטרא) דעתיקא, היא קרוימא עלאה דאודכד וסתים. ה"א עלאה, דאתעטר ברוחא דנוקבין דפרדשקא, דנפיק לאחיא. ו' עלאה, בוצינא דקרדינותא דאתעטר בסטרוי, (ס"א בעטרוי) מתפשטון אתוון לבתר, ואתכללו בזעירא דאפין. כמה דשריא בגולגלתא, אשתכחו מתפשטון בכל גופא, לשכללא כללא. בעמור נקא. כד תלי תליין אלין אתוון. כד אתגלי לזעירא מתיישבן ביה אלין אתוון, ואתקרי בהון.

ו"ד דעתיקא סתים בעטרוי, בגין שמאלא אשתכח ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין נוקבין, ואשתכח בתקונין. ו"ו אתפתח באחרא, דכתיב, (שיר השירים ז) הולך לדודי למישרים. פבוצינא דקרדינותא למכסיא פתחא.

ו' לעילא ו' לתתא, ה' לעילא ה' לתתא. י' לעילא ובה לא אשתתף אחרא, ולא סליק בהדה, בר רמינא דרמינא פד אתגליין תרין (באורייתא) ומתחברן בחד דרגא, חד רגשא בגין לאתפרשא, ו"ד פלילן ביו"ד ווי כד אסתלק האי, ואתגליין.

אינן בוסמין דטיפסא שריקין, לא עברי (ס"א עבד) לא מתעבבי בדוכתא, והחיות רצוא ושוב. ברח לך אל מקומך. אם תגביה פגשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך.

ותוצא הארץ (דף קע"ז ע"ב) דשא. אימתי, פד שמא אתנטע. וכדין אורא נפיק, ונצוצא אנדמן. (תיקונא קדמאה דרישא) חד גולגלתא אתפשט בסטרוי, טלא מלי עלה, דתרי גוויני.

תלת חללין דאתוון רשימין, אתגליין ביה. (תליתאה) אובמין (ס"א בעורבא) בערבאה תליין על נוקבין עמיקין, דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא. הכא חד ארחא לעילא דקיק. (רביעאה) מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא. בר פד רעוא אשגח ביה. (חמישאה) עיינין דתלת גוויני למרפת קמיייהו אתסחון בחלבא דנהיר. פתיב (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק יליון בה. נוה שאנן, עתיקא דסתים, עינד פתיב. (שתיתאה) חוטמא פרוצפא דועירא, לאשתמודעא. תלת שלהובין מתוקדין בנוקבוי. (שביעאה) דרגא עקימא, למשמע טב וביש. פתיב (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני אמית ואחיה.

וכתיב (ישעיהו מו) ואני אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא עשנו ולו אנחנו. (איוב כג) והוא באחד ומי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח, הוא מאן דלא אודמן לעינא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. (ה"א ה"י).

א' פליל (הו"א) ו' ו' פליל א' ולא פליל ה"ו. (ס"א ה"י) א' אזיל לאלקא. אל"ף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל ליו"ד, דסתים מפל סתימין, דלא מתחברין ביה ו"ד. ווי כד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתכח, על דא כתיב (ויקרא יח) ערות אביך לא תגלה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב וערות אמוך לא תגלה אמוך היא לא תגלה ערותה. אמוך היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבינה תקרא וגו'.

פרקא תליתאה

תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא פל מזה דאתמור ולא אתגלייא עלאה ויקרא אשתכח. (הו"א) וזה (ס"א דיקנא) גנייה (ס"א ויקרא) קרא.

תיקונא קדמאה דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפומא. (תניינא) מרישא האי, עד רישא אחרא אשתכח. (תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחא מלייא דלא אתחזיין (רביעאה) עלעין אתחפין מזהאי גיסא ומזהאי גיסא. (חמישאה) בהו אתחזין תפוחין סומקין פוורדא. (שיתאה) בחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין פוורדא אתפנון. (תמינאה) זעירין נחתין בגרזנא, ומחפין קדלא. (תשיעאה) רברבין וזעירין פגידין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתכח גיבר ותקיף מאן דאשתכח.

בְּתִיב (תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה. תִּשְׁעָה אָמַר דָּוִד עַד כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, לֹא־סָחָרָא וּלְאִגָּנָא עֲלוּי. וְתוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֲשֵׁב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינְהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ לְמִינְהוּ. תִּשְׁעָה אֱלֹהִין אֲתַעְקְרוּ מִשְׁמָא שְׁלִים, וְאֲשַׁתִּילוּ לְבַתָּר בְּשִׁמְא שְׁלִים, דְּכַתִּיב וַיִּשַׁע יי' אֱלֹהִים. תְּקוּנִין דְּדִיקְנָא בְּתַלְיָסָר אֲשַׁתְּפַחֵן אִיהִי, דְּהִיא עֲלָאָה. תַּתְּאָה, בְּתַשְׁעָה אֲתַחֲזוּן. כ"ב אֲתוּן אֲתַגְּלִיפוּ בְּגוּנְיָהוּן (ס"א בְּגִינְהוּן).

עַל הָאִי, (ס"א עַל הָאִי מָאן דְּחָזִי בְּחַלְמִיָּה דִּיקְנָא) חֲלָמָא דְאַחִיד דִּיקְנָא דְבַר נִשְׁ עֲלָאָה בִּידֵיהּ, (נ"א אִי דְּאִוְשִׁיט גִּידֵיהּ לִיהּ וַיְנַדַּע דְּשְׁלִים בְּמֵאֲרִיָּה) שְׁלִים בְּמֵאֲרִיָּה. שְׁנַאֲיִן תַּחֲזוּתֵי יִכְנָעוּן. כָּל שְׂכַן דִּיקְנָא עֲלָאָה דְנַהֲרָא (ס"א לְתַתְּאָה) בְּתַתְּאָה, דְּעֲלָאָה רַב חֶסֶד אַקְרִיָּה, בְּזַעֲרָא חֶס"ד סְתָם, כַּד אַצְטְרִיף נַהֲרוּ אַנְהַר וְאַקְרִי רַב חֶסֶד. (ס"א בִּידֵיהּ הָא מִתְרַחֲיץ דְּהָא בְּשִׁלְמָה עִם מֵאֲרִיָּה וְשְׁנַאֲוֵי וַיִּכְנָעוּן תַּחֲזוּתֵי וַיִּזְיִן הוּא כְּדִיל דְּחִזָּא בְּחַלְמִיָּה כָּל שְׂכַן אִם זָכָה לְאוֹדְעָא מַה הִיא דִּיקְנָא עֲלָאָה דְּהוּא נַהֲרִי לְתַתְּאָה אַרְיִים עֲלָאָה רַב בְּחֶסֶד אַקְרִי בְּזַעֲרָא חֶסֶד סְתָם).

בְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, כְּלוּמַר, (נ"א ח"י י"ח) י"ח אֲתַפְּשֵׁט נַהֲרוּ דְדָא בְּדָא, כְּלָא אֲתַרְחִשׁוּן בְּזַמְנָא חֲדָא, מַיִם טְבָאן מַיִם בִּישׁוּן. בְּגִין דְּאָמַר יִשְׂרָעוּ, אֲתַכְּלִלוּ דָא בְּדָא. חַיָּה עֲלָאָה, חַיָּה תַּתְּאָה. חַיָּה (דף קע"ח ע"א) טְבָא. חַיָּה בִּישׁוּא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. הָאָדָם לֹא כְּתִיב, אֱלֹא אָדָם סְתָם, לְאַפְקָא אָדָם דְּלַעֲלִיא דְאֲתַעֲבִיד בְּשִׁמְא שְׁלִים. כַּד אֲשַׁתְּלִים דָּא, אֲשַׁתְּלִים דָּא. אֲשַׁתְּלִים דְּכַר וְנִקְבָא לְאַשְׁלֵמָא כְּלָא. יְהו"ה סְטָרָא דְדְּכַר. אֱלֹהִים סְטָרָא דְנוֹקְבָא. אֲתַפְּשֵׁט דְכּוּרָא, וְאֲתַתְּקַן בְּתַקּוּנְוֵי כְּאִמָּא, בְּפִסְמוּיָהּ דְאָמָה. מְלַכִּין דְאֲתַבְּטְלוּ, חֶכְא אֲתַקְיִימוּ.

דִּינִין דְּכּוּרָא תְּקִיפִין בְּרִישָׁא, בְּסוּפָא גַּיְחִין. דְּנוֹקְבָא בְּאִפְכָא. וַי"ה

קונטרין דקיטורא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגוהא אשתכח. אי אתבסמו דינין, בעא עתיקא. אתא הויא על נוקבא, וקינא דזוהמא אתתקון בגוהא, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קון. קינא דמדורא דרוהין בישיין ועלעולין וקטפורין.

אתקין ביה גהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל, שוקין ודרועין, ימינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקון דבר ונוקבא יה"ו. י' דבר. ה' נוקבא. ו' כתיב זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם. דיוקנא ופרצופא דאדם יתיב על ברסאי, וכתיב (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

דבר אחר ישרצו המים, תרגום ירחשון. כלומר, בד מרחשין בשפונתיה פתגמי צלותא, בזפותא, ובנקיות דעתא, ובמיא הוה רחיש נפשא חתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפונתיה מרחשין גהאי גוונא מתתא לעילא, לסלקא יקרא דמאריה, לאתר דשקוי דעמיקו דבירא, נגיד ונפיק. לבתר נגיד לאמשכא מלעילא לתתא, מההוא שקיא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתראה לאמשכא נדבה לכלא מעילא לתתא. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא דכונה דמהימנותא ויעבדון כל משאלוהי, בין שאלתא דצבורא, בין שאלתא דיחידא.

ושאלתא דאית לבר נש לשאלא מומאריה, הן מסודרות בט' גווני, אית באלפא ביתא, ואית באדפר מכילוהי דקודשא ברין הוא, רחום וחנון וגו'. אית בשמהן יקירן דקודשא ברין הוא, כגון אהיה, יה, יהו, אל, אלהים, יי' צבאות, שדי, אדני.

אֵית בְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת, כְּגוֹן: מַלְכוּת, יְסוּד, הוֹד, נְצַח, תְּפָאֶרֶת, גְּבוּרָה, חֶסֶד, בִּינָה, חֲכָמָה, כְּתָר. אֵית בְּאֲדָפֵר צְדִיקֵיִיא, כְּגוֹן הָאֲבוֹת וְהַנְּבִיאִים וְהַמְּלָכִים. אֵית בְּשִׁירֵי וּבְתוֹשֶׁבְחָתִי, דְּאֵית בְּהוֹן קַבְלָה אֲמִיתִית. וְעִילָא מְנַהוֹן מֵאן דִּידַע לְתַקּוֹן תְּקוּנֵי לְמֵאֲרִיָּה, כְּדָקָא יְאוּת. וְאֵית בִּידִיעָה סְלָקָא מִתְתָּא לְעִילָא, וְאֵית מֵאן דִּידַע לְהַמְשִׁיךְ שְׂפָעָא מְעִילָא לְתַתָּא. וּבְכָל ט' גְּוֹנֵי אֱלֹיִן, אָרִיכָא כּוֹנֵה גְדוּלָּה, וְאֵי לֹא עָלִיהּ קָרָא דְכְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א' ב) וּבְזֵי יִקְלוּ.

וּבְכַוּוֹנַת אֲמֹן, דְּהוּא כְּלִיל תְּרִין שְׁמֵהוֹן יְהוָה אֲדִנְיָ. וְהָאֲחַד גְּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרַכּוּהִי, בְּאוּצֵר הַנִּקְרָא הֵיכַל, וְהוּא רְמוּז בְּפִסּוּק (חֲבִקוּק ב) וְה' בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵי וּלְדָא רְמוּז רַבּוּתֵינוּ וְזִרְוֹנָם לְבְרַכָּה, כֹּל טוֹב הָאָדָם בְּבֵיתוֹ, שְׁנַאֲמֵר (בַּמְדַּבֵּר יב) בְּכָל בֵּיתֵי נְאֲמֹן הוּא, וּמִתְרַגְּמִינֵן בְּכָל דְּעָמֵי.

דְּאֵי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גְּוֹנֵי כְּדָקָא יְאוּת, דָּא הוּא בֵּר נֶשׁ דְּאוּקִיר לְשִׁמְא דְּמֵאֲרִיָּה לְשִׁמְא קְדִישָׁא, וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי מִכְּבְּדֵי אֲכַבֵּד וּבְזֵי יִקְלוּ, אֲכַבֵּד בְּעֵלְמָא דִּין, לְקַיִים וּלְמַעַבְד כֹּל צְרַכּוּי. וְיַחֲזוּן כֹּל עָמֵמֵי אֲרַעָא, אֲרֵי שְׁמָא דְּה' אֲתַקְרֵי עָלֵיהּ, וְיִדְחֲלוּן מִנִּיהּ. וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי, יִזְכִּי לְמִיָּקָם בְּמַחֲצֵת חֲסִידִים, אַף עַל פִּי דְּלֵא קָרִי כֹל צוּרְכִיָּה, מִיּוֹן דְּזַכָּה לְאֲשַׁגְחָא יְדִיעַת מֵאֲרִיָּה, וְאֵיכוּוֹן בִּיהּ כְּדָקָא יְאוּת.

מֵאֵי וּבְזֵי יִקְלוּ. דָּא הוּא מֵאן דְּלֵא יַדַּע לְאַחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, וּלְקִשְׂרָא קִשְׂרָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וּלְאֲמַשְׁכָּא לְאַתֵּר דְּאַצְטְרִיָּה, וּלְאוּקִיר שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה טַב לִיהּ דְּלֵא אֲתַבְרִי. וְכַל שְׂכוּן מֵאן דְּלֵא אֲתַכּוּוֹן בְּאֲמֹן.

וְעַל דָּא, כֹּל מֵאן דְּמִרְחִישׁ בְּשִׁפּוּתִיהּ בְּנִקְוִיּוּתָא דְּלָבָא, בְּמֵיא דְּמַנְקֵי, מֵאֵי כְּתִיב בְּהִדְיָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם, כְּלוֹמֵר, בְּשִׁבִיל אָדָם

דינע לאחדא אלים ודמוות כדקא יאות, וירדו בגנת היס. (עד כאן ד"א).

פרקא רביעאה

עתיקא, טמיר וסתים. ועירא דאנפין, אתגלייא ולא אתגלייא.
 דאתגלייא, באתון פתיב. דאתפסייא, סתים באתון, דלא
 מתיישבו באתרוי, בגין דאיהו לא אתיישבו ביה עלאין ותתאין.

וילאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למוינה בהמה ורמש וגו', היינו
 דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. חד בכללא דאחרא
 משתקחא. בהמה בכללא דאדם, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן ליני
 מן הבהמה, משום דאתפלל בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב) בדינקא עלאה, אשתכחו תרין רוחין
 מתרין סטרין, דימינא ושמאלא כליל אדם. דימינא, נשמתא
 קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון
 בלא גופא.

כד מתדבקין דא בדא, אתיילדן פהאי חיה דאולידת (רוחין) סגיאין
 בקטרא חדא. כ"ב אתון סתימין, כ"ב אתון אתגליין, י' סתים, י'
 גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלון.

י' נפקין מניה דבר ונוקבא ו"ד, פהאי אתר, ו' דבר, ד' נוקבא. בגין דא,
 ד"ו תרין. ד"ו דבר ונוקבא. ד"ו תרין קפלין. תרין י' בלחודי דבר. ה'
 נוקבא. ה' ד' הות בקדמיתא, ומדאתעברת ביי בגוה, (אולידת) אפיקת ו',
 (תרי כי בדי) אית ד"ו וביה אית ח"ה תרי יח"ו) אתחזי יו"ד בחזויה כללא דיה"ו.
 מדאפיקת יו"ד דהוא דבר ונוקבא, אתיישבת לבתר, ומכסייא לאמא.

וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו) הֵינּוּ דְכְתִיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרֻגְלִים חָרַשׁ לֵאמֹר, מָאֵי בְנוֹת הָאָדָם. דְכְתִיב, (מלכים א ג) אִזּוּ תְבַאנָה שְׁתֵּימָּן נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בְּגִינֵיהוֹן כְּתִיב, כִּי רָאוּ כִּי חֲכַמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבוֹ וְגו'. אִזּוּ תְבַאנָה וְלֹא בְקִדְמִיתָא. בְּקִיסְטְרָא דְקִיסְטוֹרֵי דְפִיגְאֵן, תְרִין מִתְחַבְקֵן הוּוּ לְעִילָא, לְתַתָּא נְחִתוּ יִרְתוּ עֶפְרָא, אֲבָדוּ חוּלְקָא טְבָא דְהוּוּ בְהוּ. עֶטְרָא דְבוּמְלָא (ס"א דְחֶמְלָא) וְאַתְעֶטְר בְּקוּסְטָא דְעֻבְבָא.

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂךָ אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי דִּיִּיקָא. דְבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וַיִּסְעוּ דִּיִּיקָא. בְּמִזְלָא הוּוּ תְלִי, דְבַעָא לְאוּקִיר דְקִנְיָה. (שמות טו) וַהֲיִשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲנַת לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרַתְּ כָּל חֻקָּיו עַד כָּאֵן. כִּי אֲנִי יי' רַפְאִידָא, לְהֵאֵי דוּקָא.

פְּרָקָא חֲמִישָׁאָה

הָיָה גוֹי חוֹטֵא עִם כְּבֹד עוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנִים וְגו' (ישעיה א). שְׂבָעָה דְרָגִין יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו אֲפִיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אֲפִיק ו"ו ד"ו לְבַר אֲסִתִּיר אָדָם דְכַר וְנוֹקְבָא דְאֵינוֹן ד"ו דְכְתִיב בְּנִים מְשַׁחִיתִים.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא. בְּרֵאשִׁית מְאֹמֶר. בְּרָא חֲצִי מְאֹמֶר. אֲב וּבִן. סְתִים וְגִלְיָא. עַדן עֲלָאָה דְסְתִים וְגִנְיִו. עַדן תַּתָּאָה, נְפִיק לְמִטְלִטְלִי (ס"א לְמִטְלִטְלִי) וְאַתְגְּלִיא יְהוָה. יְהוּ. אֱלֹהִים. אַת. אֲדִנִי אֲהִיָּה. יְמִינָא וְשְׂמֹאלָא כְּחֵדָא אֲשֶׁתְּפִנוּ, הַשְּׂמִים. וְאַת, דְכְתִיב, (דְבָרֵי הַיּוֹמִים א כט) וְהִתְקַאֲרַת וְהִנְצַח אֵינוֹן כְּחֵדָא אֲשֶׁתְּפִנוּ. הָאֶרֶץ, דְכְתִיב, (תְהִלִּים ח) מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֶרֶץ. (ישעיה ו) מְלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, עֲתִיקָא לְעִירָא, אֲתַפְרֵשׁ, וְאַתְדַּבְּק. לֹא אֲתַפְרֵשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מְמַלְל רְבִרְבֵן.

אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחמשה זינין מים, וכתיב (במדבר יט) ונתן עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך עולם. (תהלים קמו) אתה לך לפני יי' בארצות החיים. (שמואל א כח) והיתה נפש אדני צרורה וגו'. ועין החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים. מים שלימין, ומים דלא שלימין. רחמין שלימין, רחמין דלא שלימין.

ויאמר יי' לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא כשר. (בראשית ו) ויאמר יי', כד אתיישבא בזעירא. מפאן (ג"א דכד אמר בשם אמרו) (לומר) דבר. דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום דבההוא רוחא דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיד לתתאי.

ובגין כך כתיב (ימי עולם) והיו ימיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא שלים. י' בלחודי מאה. תרין אתוון תרין זמנין, מאה ועשרים שנה. י' בלחודי כד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפין שינין. מפאן כתיב, (תהלים קלמ) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים, דכתיב ומשם יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע, ובני האלהים אסטמרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב) ותענוגות. תענוגת קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (ג"א דאתרמיוז) דאתרמיו מהאי רוחין אחרנין, דלא אתפללו בחכמה עלאה, דכתיב, (מלכים א ה) ויין נתן חכמה לשלמה, וכתיב (מלכים א ח) ויחכם מפל האדם. משום דהני לא אתפללו באדם.

וַיִּי' נָתַן חֲכָמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲכֵם, דְּמִינָה אֲתַחֲכֵם לְתַמָּא. הַמָּה הַגְּבוּרִים
 אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲיָלָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, דְּאֲתַנְהֵגוּ בְּשִׁמְא. מָאִי
 שָׁמְא. שָׁמְא קַדִּישָׁא, דְּאֲתַנְהֵגוּ בֵּיה דְּלֹא קַדִּישִׁין לְתַמָּא, וְלֹא אֲתַנְהֵגוּ אֱלֹא
 בְּשִׁמְא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, וְלֹא אַנְשֵׁי הוּי"ה. לָאוּ מִסְתִּים סְתִימָא, אֱלֹא
 גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מִבְּלָלָא דְּאָדָם נַפְקוּ, כְּתִיב
 (תהלים מט) אָדָם בִּיקַר בַּל יִלְוִן, אָדָם בִּיקַר, בִּיקִירוֹ דְּמוֹלָכָא, בַּל יִלְוִן, בְּלֹא
 רִנְהָא.

תְּלִיסָר מִלְכֵי קַרְבָּא, בְּשַׁבְעָה. שַׁבְעָה. מִלְכֵינּוּ בְּאַרְעָא, אֲתַחֲזִיאוּ נְצַחֵי
 קַרְבָּא. תַּשְׁעָה דְּסַלְקִין בְּדַרְגִּין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן, וְלִית דִּימְחֵי
 בִּידִיהוֹן. חֲמוּשָׁה מִלְכֵינּוּ קַיִמִין בְּבַהֲלִלוּ, לְקַמֵּי אַרְבַּע לֹא יַכְלִין לְמִיָּקָם.

אַרְבַּע מִלְכֵינּוּ נְפָקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוֹן תְּלִיין בְּעַנְבִין בְּאַתְפָּלָא אַרְיוֹן
 בְּהוֹ שַׁבְעָה רַהֲטִין. סְהַדִּין סְהַדוּתָא וְלֹא קַיִמִין בְּדוּכַתְיִיהוּ.
 אֵילָנָא דְּמִבְּסָם יְתִיב בְּגוּ. בְּעַנְפוֹי אַחִידוֹן וּמְקַנְנֵן אַפְרִין. תְּחוּתוֹי תַּטְּלֵל
 חִיּוּתָא דְּשְׁלִיטָא בְּהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵּי כְּבִישִׁין, לְמִיָּהָ בְּשַׁבְעָה סְמִכִין
 סְחַרְנִיָּה, בְּאַרְבַּע חִיוּן, מִתְּגַלְגְּלִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חֲוִיָּא דְּרַהֲטֵי בַש"ע דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָּא, דְּכְתִיב,
 (שיר השירים ב) מְדַלֵּג עַל הַהַרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבַעוֹת. זְנִיבָה בְּפּוּמִיָּה,
 בְּשַׁנּוּי, נְקִיב בְּתַרֵּין גִּיסִין. כַּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד לְתַלַּת רוּחִין.

כְּתִיב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכְתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לִנְעַר עַל פִּי
 דְּרַפּוֹ. לִנְעַר הִדּוּעַ. אֶת הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יי'. וְאִינְנוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי
 לְקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרָא בְּשִׁמוֹ. תַּלַּת כְּתִיב דִּינִין, אַרְבַּע אֵינוּן. אַרְבַּע כְּתִיב
 דִּינִין דְּלַעֲיָלָא. אַרְבַּע לְתַמָּא. דְּכְתִיב, (ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמוֹשָׁפֵט

במודה במשקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא דלא בשקולא. דינא רפיא. (דינא) דאפילו לא האי ולא האי.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתיב על פני האדמה. (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית א) פתגות עור. קרן, דכתיב, (שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמן תרום קרננו. (תהלים קלב) שם אצמית קרן לדוד. היינו עשיראה דמלכא. ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשך בקרן היובל. קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן ורינח לאתבא ריחיה ליה.

והאי קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' גשיבא דרוחא לכלא. וכלא תיבין לאתרייהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי' אלהים, בד אתחזי ה' לה', יי' אלהים אתקרי שם מלא וכתיב (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא. (ס"א) בד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהוה לא אתקיים עלמא וכלא אתהרב ועל דא כתיב ונשגב וגו') עד פאן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא. זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל ונפק וידע שבילוי וארחוי. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קע"ט ע"ב).

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומים ולתקון הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עקאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרצונו וכרצונו יראונו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוננו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלוקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל ז"ע א)

מוזדה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזפיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהיה עליך, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולרענו ונופה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טו) ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמור לציון עמי אתה. ובפרת משה רעיא מהימנא תתגלה במהרה דידן, ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

(סוד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הד' ש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכוננו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם וליונים לדוכנם לשרים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון. (ס"ח).

קדיש דרבנן - נפש ספרד

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה

וימליד מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרוםם
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא
(בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא,
דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי
בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי
וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא
ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומוי הוא ברחמי יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש. יהיה נא לרצון לפניך תורתנו
ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד,
שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו
ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכירתך,
ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגויף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב,
יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד רבנו על משכבותם. וכתיב,
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבוס הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול
לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר
עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותי אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בך ושאנן מפחד
רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי
עמך ישראל ברחמים. אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש. יהיה נא לרצון לפניך תורתנו
ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמי
וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים
להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות
מזיו שכירתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגויף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה
ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד רבנו על
משכבותם. אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבוס הקבר ומרמה
ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר
לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון
לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותי אחת מהנה לא
נשברה. ותשכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה
בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים. אמן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (ימ"א) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (ימ"ב) בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמֵן:
(ימ"ג) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. (ימ"ד) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא
דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ה) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן
וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא
הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וְלַכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא
וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִירֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ו) יְהֵא שְׁלָמָא
רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה
וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לְנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן:
(ימ"ז) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל

כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן: (ימ"ח)

הַשִּׁכְבָּה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאִתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין פְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְאִירֵיה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹס וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבְסִתְרָא אֱהֵלוֹ לְחַזוֹת בְּנוֹעָם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵי תִימִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכֹלל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמֵר אֲמֵן:

הַשִּׁכְבָּה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנִינִים מְכָרָה: שְׁקֵר חַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדֵיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בִּשְׂעָרִים
מַעֲשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאִתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין פְּרַעוֹת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּס וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.

וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמֵר אֲמֵן:

הערב: עלייה המונית לקברו של יהושע בן נון לרגל יום פטירתו

שוכן סמוך לאריאל, בכפר כיפאל הארס ■ אבטחה מיוחדת של הצבא והמשטרה

מאת יוסף בלקמן

העליה בהנהגה משניים קו מוניות מתפללים בציון יהושע בן נון מסובסד לשירות העולים מכל ריכוזי הציבור החרדי בארץ. בנוסף יוקם הכנסת אורחים על ידי האגודה ברחבת הציון לקבל את המוני המתפללים בארוחות חמות ושתייה כדי המלך.

מדי שעה תתקיים במקום תפילה "עליו לשבח" שהתחב"ה רה על ידי יהושע בן נון ברוב עם. אדמו"רים ורבנים רבים צפויים גם להשתתף בעליה זו.

בישיבה להמבשר אומר י"ד אגודת יסוד עולם הרב חיים רייכר, כי לאחרונה שופץ מחדש ציונו של יהושע בן נון ואף הותקנה במקום לראשונה תאורה קבועה לטובת האלפים שיבואו הערב.

מזא בשליטת ישראל. הכוחות אבטחו את המקום במשך כל שעות התפילה הג'ל ואפשרו זרימה חופשית רגלית בכל רח' בי הכפר לשלושת הקברים ללא סיכונים ועיכובים.

הכניסה לכפר תאפשר אך ורק דרך צומת אריאל. משם יכנסו הבאים רגלית עד למת' חם הציון או באוטובוסים חנים שיעמדו במקום לטובת אלפי הבאים. תיוון מיוחד המכיל אל' פי מקומות הינה הוכשר לרכבים פרטיים בסמוך לצומת אריאל לטובת הבאים.

אגודת יסוד עולם, 'שכם אחד' והמועצה האזורית שומ' רון, המארגנים את העליה מפ' עילים שירות אוטובוסים במחיר

כוחות הבטחון ובראשם גד'ל והמשטרה נערכים הערב לבואם של אלפי יהודים לכפר כיפאל הארס לציון יהושע בן נון לרגל יום פטירתו החל בשבת הקדומה כ"ו ניסן ממובא בשו"ע (תק"ם).

העליה לציונו של יהושע בן נון ביום זה כבר נהוגה משנים קדמונית כמובא בספר הקדמון 'יחוסא דצדיקיא': 'תלמידי הח' כמים מירושלים חובב"א הולכין את הפסח עם עלי הרגלים ולומדים על קבר יהושע בן נון את ספר הוהרר שניים ימים'.

קצריהם של יהושע בן נון, כלב בן יפונה ונח אבי יהושע מצויים בלב הכפר הפלסטיני תינתן חרס - כיפאל הארס ששמו העיר אריאל בשומרון. הכניסה למקום תתאפשר אך ורק בשעות הלילה החל מהשעה 22:30 בערב ועד השעה 03:00 לפנות בוקר.

כמדי שנה, גם הפעם כוחות גדולים של גד'ל וכוחות הבטי' חוף יתפרשו החל משעות הערב המוקדמות בכל רחבי הכפר, יטילו עוצר על הכפר ויציבו צוותים על גגות הבתים ובכל הדרכים המובילות בכפר הגי

המבשר | יום ה', כ"ד בניסן תשע"א | עמוד ג

בעצת ה'

מועצה אזורית שומרון - מועצה דתית שומרון אגודת 'שכם-אחד' - המקומות הקדושים בשומרון

הילוולת יהושע בן נון זיע"א

ביום ההילולא נעלה ונבוא למקום מנוחתו בכרד בתמונת חרס (מול אריאל) בשומרון לעורר רחמים ולהתפלל אצל ציונו

יהושע בן נון, נון אביו וכלב בן יפונה זתע"א

אשר עמדו בנאמנותם לה' יתברך ולארץ חמדתו בקריאתם

"טובה הארץ מאוד מאוד" "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה"

ביום המישי בלילה - אור לכ"ה ניסן התשע"א

תיקינו כניסות מצומת אריאל כל הלילה החל מ 22:30 ועד 04:00 לפנות בוקר

הסעות יצאו בעז'ה בבחיר מסובסד:

ירושלים: רח' גבעת משה מינת גולדה מאיר ליד מרכזתל

רח' שמואל הנביא ליד אולם זווהלי; משעה 21:00 עד 22:00 ברציפות

מבני ברק: רח' ר' עקיבא ורש. אר. חזו"א מינת ר' עקיבא,

רח' השומר ע"י הצבי בשעה 21:00

ביתר עילית: בבענה A מול שפע שוק, בבענה B מול רמי לוי בשעה 21:00

בית שמש: רמה א' נחל קישון מול שפע שוק, רמה ב' קרית הרמ"א

נהר הירדן 38 קריה ויפה נוף רח' שפת אמת מינת חזו"א בשעה 21:00

לפרטים ולברורים: 052-7696060

הנטיעה לנבחים ונשים במתכונות מהדרין!

אין הרשמה - באים ונוטעים

"תלמידו החכמים

מירושלים תובב"א

הולכין אחר הפסח עם

עולו הרגלים

לקבר יהושע בן נון

ולומדים על קבר

יהושע בן נון את ספר

הזוהר שניים ימים"

(ספר הקדמון 'יחוסא דצדיקיא')